

הת (ראשון לציון) 77160-07-25 - חופרי המרכז בע"מ נ' משטרת ישראל/ תנועה/ את"ן

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 77160-07-25 חופרי המרכז בע"מ נ' משטרת ישראל/ תנועה/ את"ן

לפני כבוד השופטת רבקה גלט

חופרי המרכז בע"מ ע"י ב"כ עו"ד פריינטה

המבקשת
נגד

משטרת ישראל/ תנועה/ את"ן

המשיבה
ע"י עו"ד ניסן
החלטה

לפניי בקשה מיום 27.7.25 להחזרת תפוס, המתייחסת לרכב מסוג שברולט מ.ר. 566-85-103 שנתפס מידי המבקשת.

הבקשה וטענות הצדדים

1. המבקשת טוענת כי מדובר ברכב ממוגן ירי המוחזק על ידה כדין, ועל פי רישיונות מטעם משרד התחבורה. ביום 23.7.25, במהלך בדיקה שגרתית בכביש 6, בעת שהנהג היה בנסיעה לביתו בתום יום עבודה, נתפס לפתע הרכב ללא פשר. משם הובל הרכב לתחנת משטרת בית דגן לבדיקה, והודע לנהג כי יוכל לקבלו למחרת, אך הרכב לא הוחזר. נטען כי התפיסה בוצעה שלא כדין, ללא הוכחה מדוע נתפס הרכב וללא כל נימוק, לכן יש להורות על החזרתו לידיה לאלתר. ועוד נטען, כי אין זו הפעם הראשונה בה מתעמרת המשיבה במבקשת, שכן גם ביום 25.11.24 נתפס הרכב שלא כדין, ולאחר מכן הוחזר.

בדין שהתקיים במעמד הצדדים, חזרה המבקשת על טענותיה, הציגה ראיות לבעלותה כדין ברכב, והדגישה כי לא הועלה נגדה חשד לביצוע עבירה כלשהי, על כן עתרה לקבוע כי התפיסה בלתי חוקית ויש להשיב את הרכב לידיה לאלתר.

2. המשיבה מצדה, טוענת כי התפיסה נעשתה כדין, ומפנה לכך שבימים אלה מתקיים הליך שימוע

כנגד המבקשת על ידי משרד התחבורה, במסגרתו קיימת כוונה לבטל את ההיתר שניתן לה להחזקת רכב ממוגן ירי. המשיבה אינה כופרת בכך שניתן היתר למשיבה למיגון ירי, אך סבורה שמתן ההיתר היה שגוי מראשיתו. נטען כי מאז ניתן ההיתר, קמו נסיבות חדשות אשר הובילו לקיום השימוע ולתפיסת הרכב, ובנוסף ישנן ראיות להפרת תנאי ההיתר שניתן.

לאחר ששמעה המשיבה את הערות ותהיות בית המשפט, טענה כי היתה בידה סמכות תפיסה מכוח סעיף 32 לפסד"פ, וגם אם משטרת ישראל טעתה בעצם האקט של תפיסת הרכב, "אין לתקן טעות בטעות", ובדיעבד אין מקום להחזירו. עוד טענה כי יש ראיות להפרת תנאי ההיתר, וישנן נסיבות חדשות שהובילו לשימוע, ובעניין זה הוגש תיק החקירה לעיוני.

בשלב מאוחר של הדיון, ציינה המשיבה כי היא מקבלת את הערות בית המשפט בדבר הקושי המתעורר לנוכח תפיסת הרכב בעיצומו של הליך שימוע שעדיין לא תם, אך נותרה בעמדתה. לחלופין, הסכימה להצעת בית המשפט לפיה יוחזר הרכב בכפוף לאיסור שימוש, שכן לשיטתה הרכב מהווה סיכון לעוברי הדרך.

3. ואולם, ב"כ המבקשת סירב להצעת בית המשפט ועמד על החזרת הרכב ללא תנאי.

לפיכך יש להכריע בבקשה.

הכרעה

4. כידוע, סמכותה של המשטרה לתפוס חפצים, ובהם כלי רכב, מוסדרת בסעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש] תשכ"ט-1969, הקובע מספר מקורות סמכות חילופיים לתפיסה, כפי שקבעה הפסיקה: (א) באותו חפץ נעברה עבירה (ב) בחפץ עומדים לעבור עבירה (ג) החפץ עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה (ד) החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע עבירה (ה) החפץ ניתן כאמצעי לביצועה (בש"פ 342/06 **לרגו בע"מ נ' מד"י** (12.3.06)). לפיכך, בבואנו לבחון את חוקיות תפיסת הרכב, יהא עלינו לברר האם נתקיימה אחת מן העילות.

5. במרוצת השנים, נשתרשה הלכה לפיה גם במקום בו קמה סמכות תפיסה כדין, אין בכך כדי ללמד בהכרח על הצדקה להותיר את החפץ בידי המשטרה, שכן המשך ההחזקה פוגע בזכויות קניין של הבעלים. לפיכך, גם אם יימצא כי התפיסה בוצעה כדין, יש לבחון את האפשרות להחזרת החפץ לידי בעליו, ב"חלופת תפיסה", ככל שאפשרי הדבר מבלי לפגוע בתכלית התפיסה בהש"פ 8331/21 **אבו שלבק נ' מד"י** (16.1.22). בש"פ 5629/10 **מגידיש נ' מד"י** (21.9.10); ע"ח (נצ') 45228-02-17 **פחמאוי נ' מד"י** (5.3.17).

6. שני שלבי הבירור הנדרשים, תוארו באופן ברור על ידי בית המשפט העליון, בעניין **לרגו**:

תפיסתו של חפץ בידי המשטרה מחייבת מלכתחילה כי יתקיים מקור סמכות בחוק לתפיסה. המשך החזקתו של החפץ בידי המשטרה מחייב את שני אלה: ראשית, כי מקור הסמכות לתפיסת החפץ לא פקע ועבר מן העולם, שאם כך הוא, יש לשחרר את החפץ לאלתר; שנית, אם תכלית התפיסה נותרה בעינה, יש לבחון האם ניתן באיזון ראוי להשיג את מטרת התפיסה תוך פגיעה פחותה בבעל הקנין בנכס, תוך החלת "חלופת תפיסה" שתגשים כראוי את האינטרסים השונים הפועלים...

7. בענייננו, לאחר בחינת הראיות והטענות, אני סבורה כי האופן בו פעלה המשיבה מעלה קושי רב, הן בנוגע לחוקיות תפיסת הרכב, והן בנוגע להמשך ההחזקה בו, ולהלן אבהיר.

תפיסת הרכב

8. מעיון בתיק החקירה עולה כי הרכב נתפס במהלך נסיעתו בכביש, כשהוא נהוג בידי רביע אבו גאנם (להלן: הנהג). על פי דו"חות הפעולה שרשמו שוטרי אגף התנועה, לא מדובר היה בביקורת שגרית כפי שנטען, אלא התפיסה תוכננה מראש על פי מידע מודיעיני. משכך, היה על המשטרה להיערך כדיון, ולברר היטב האם מתקיימת אחת מעילות התפיסה שבפקודה.

9. החשד שהוטח בנהג הרכב בעת שעוכב בכביש, הוא לעבירה של "נהיגה ברכב שאינו בעל רישוי כדיון לנהיגה בכביש", וזאת בשל העובדה שהרכב ממוגן ירי. אלא שלמקרא חומר החקירה, עסקינן ברכב שהוא "ממוגן ירי" על פי רישיון הרכב, ואין המדובר ברכב שעבר תהליך מיגון בלתי חוקי. ביתר פירוט, המבקשת שהיא בעלת הרכב, פנתה אל משרד התחבורה בבקשה לאישור רישום רכב ממוגן ירי לצורך עבודתה עם חומרי נפץ, והאישור ניתן לה ביום 30.6.24. בהמשך לכך, ניתן אישור רשות הרישוי, כך שברישיון הרכב מצוין במפורש כי הרכב "ממוגן ירי", קיימת "מערכת בטיחות רכב כבד", ובנספח לרישיון הרכב, צוין כי "ברכב מותקן מיגון ירי". אם לא די בכך, ביום 1.11.24 מסר משרד התחבורה למבקשת רשימת הנהגים המורשים לנהוג ברכב ממוגן ירי על פי אישור משטרת ישראל, והנהג שעוכב, הוא אחד מהם. על פי גרסת הנהג, הוא אמנם הציג לפני השוטרים את המכתב בעת עיכובו, אך לא היה בכך כדי להביאם לשקול מחדש את חוקיות העיכוב והתפיסה.

10. בהמשך לעיכוב, באותו יום נחקר הנהג באזהרה ובחשד לעבירות הללו: "נהיגה ברכב שמבנהו צידוד ואביזריו אינם בהתאם להוראות הפקודה; נהיגה ברכב שאינו תקין; שהותקנו בו פנסים מפיצי אור ללא אישור משרד הרישוי; הותקן בו מיגון ירי כשהיתר משרד הרישוי פקע ואינו תקף". אלא שלא מצאתי בתיק החקירה אף בדל ראיה לחשדות כלשהם, פרט לחשד שאינו חשד, לגבי עצם היות הרכב ממוגן ירי. החשד לנהיגה כשהיתר פקע, לכאורה משולל כל יסוד, שכן בתיק מצויה תע"צ רשות הרישוי לפיה ההיתר בתוקף עד 15.8.25, והנהג לא נשאל בעניין זה.

11. לדעתי, מסמכי הרכב שהוצגו על ידי הנהג והסבריו במסגרת הודעתו, היה בהם כדי למוטט את החשד שהוביל לעיכוב, שהרי הובהר כי הרכב ממוגן ירי כדיון, ולא קם חשד סביר ליתר העבירות שצוינו.

משכך, התמוטטה אף עילת התפיסה.

12. בדיון, טענה המשיבה בלשון רפה לקיומה של עילת תפיסה נוספת והיא החשד לכך שהופרו תנאי הרישיון, בכך שנהגו ברכב נהגים בלתי מורשים. חשד ראשוני ביותר מסוג זה, אשר אינו עולה כדי ראיה של ממש, אמנם עולה מחומר החקירה (במ/3 ש' 5, וכן במ/4) אך נראה שהמשיבה עצמה אינה מייחסת לכך חשיבות רבה, שהרי חשד זה כלל לא הוטח בנהג, ולא נראה כי קודמו פעולות חקירה בעניין. כך או אחרת, החשד (הראשוני) לנהגים בלתי מורשים ברכב לא התעורר בסמוך למועד התפיסה, אלא היה ידוע על פני תקופה ממושכת קודם לכן, כך שאין בו כדי להצדיק את התפיסה בעיתוי הנוכחי.

13. טענה נוספת שהועלתה בדיון היא כי התפיסה נועדה לתכלית מניעתית, וכי נודעו למשיבה נסיבות חדשות, המעוררות חשש לביצוע עבירות ברכב. בעניין זה, הוגשה אסופה של חומרי חקירה, אשר לדעתי ספק רב אם יש בהם כדי לבסס תכלית מניעתית בהתייחס לרכב, כמקובל בפסיקה (רע"פ 1792/99 גאלי נ' משטרת ישראל (10.6.99)). בייחוד עולה קושי בשים לב לכך שהמבקשת מציגה אישור המשטרה (מש/1) לפיו כבר נתפס הרכב בשלהי נובמבר 2024, אך הוחזר לידי המבקשת בתוך 24 שעות. נוכח ההתנהלות, אני סבורה כי גם כעת, אין בחומר שהוצג כדי לבסס חשד ממשי לביצוע עבירות עתידיות ברכב, וודאי לא ברף שונה משמעותית ממה שעמד לנגד עיני המשיבה בנובמבר.

14. מעל ומעבר לכל מה שנאמר עד כה, מתברר כי תפיסת הרכב בוצעה בעיתוי שבו מצוי בעיצומו הליך שימוע כנגד המבקשת במשרד התחבורה, בו נבחן הצורך בביטול ההיתר למיגון ירי, והתליית הרישיון. משבחרה הרשות האוכפת במסלול השימוע, לא ברור מה ההצדקה לפעולה היזומה והפתאומית של תפיסת הרכב, ומתקבל הרושם לפיו המדינה מדברת בשני קולות, בנסותה לקבוע עובדות טרם סיומו של השימוע.

15. המסקנה העולה מכל האמור היא כי לא היתה עילה מוצדקת לתפיסת הרכב.

אי נחיצות המשך התפיסה

16. על פי טיעוני המשיבה, המשך התפיסה נחוץ לתכלית מניעתית, אך כבר ציינתי קודם כי לא הוכחה זיקה מספקת בין הרכב ובין העבירות העתידיות האפשריות על פי חומר החקירה, מה גם שהחשש ראשוני וערטילאי.

17. מעבר לכך, קשה לקבל את הטענה לקיומה של עילת תפיסה מניעתית, בשעה שהחשד היחיד שהועלה נגד המבקשת, הוכח כחסר בסיס.

18. בניגוד לתכלית המניעתית שהוצגה בדיון, הגישה המבקשת לעיוני מזכר משטרתי שמשום מה אינו מצוי בחומר החקירה (מש/2), אשר נערך למחרת תפיסת הרכב, ובו ציינה המשיבה כי עילת התפיסה היא זו: "הרכב משמש כראיה, הרכב יישמר במשטרה עד אשר יוגש לבית המשפט". אלא שבטיעוניה לא ביססה המשיבה כלל את הצורך הראייתי ברכב, אשר כאמור הוסר מעליו החשד למיגון בלתי חוקי,

ולא מצאתי בחומר החקירה כי קודמו פעולות חקירה כלשהן בהקשר לעבירות אחרות.

19. כאן המקום לציין כי לאחר ששמעה המשיבה את הערות בית המשפט, אצה לקבל אישור משרד התחבורה לגבי התקדמות הליך השימוע, והגישה לעיוני ביום 10.8.25 עותק מכתב חתום בידי ראש מנהל התנועה, שנכתב בבוקר הדיון. על פי המכתב, בכוונתו לבטל את היתר המיגון ולהתלות את רישיון הרכב "עד שתועבר הבעלות לאדם אחר שיהיה בעל היתר מרשות הרישוי למיגון הרכב". לצד הקושי שבניסיון המשיבה לשפר עמדתה תוך כדי ניהול ההליך המשפטי, אני מוצאת כי המכתב דווקא תומך במסקנה לפיה אין הצדקה להמשך התפיסה, שהרי לשיטת משרד התחבורה יש לאפשר למבקשת למכור את הרכב, ולא תוכל לעשות כן ככל שיישאר תפוס.

20. המשיבה טענה כי אין למבקשת צורך אמיתי ברכב, ומפנה לכך שעל פי הבקשה לאישור מיגון הירי, הרכב הממוגן היה נחוץ לצורך עבודות עפר מורכבות הכוללות פינוי תחמושת וחומרי נפץ, במסגרת פרויקט לפינוי בסיס סירקין שהיה אמור להתמשך חודשים ספורים בלבד. אין בידי לקבל טענה זו, ממספר טעמים. ראשית, בהליך דנן אין המבקשת נושאת בנטל להוכיח את הצורך שלה ברכב, אלא על המשיבה לשכנע כי יש הצדקה להמשיך ולפגוע בזכות הקניין שלה. שנית, עובדה היא כי המבקשת מחזיקה ברישיון להחזקת הרכב הממוגן, אשר מועד פקיעתו יחול ביום 15.8.25 ללא כל קשר לחוזה העבודה. שלישית, המבקשת הצהירה בדיון כי הפרויקט טרם בא אל סיומו. רביעית, טענת המשיבה לפיה היתר המיגון ניתן אך ורק לצורך פרויקט ממוקד של מספר חודשים אינה מתקבלת על הדעת, שכן המבקשת השקיעה סכום עתק של 881,000 ₪ ברכישת הרכב הממוגן, ויש להניח שלא היתה רוכשת אותו לצורך שימוש קצר מועד. ככל שהתכוונה הרשות לאשר לה את המיגון לפרק זמן קצוב, היה מקום להבהיר עניין זה היטב, על מנת שהמבקשת תיקח זאת בחשבון שיקוליה. לפיכך, טענה זו, טוב היה לה שלא נטענה משנטענה.

21. אני מוצאת קושי רב בטענת המשיבה לפיה יש להותיר את הרכב בידיה, משום ש"לא מתקנים טעות בטעות". לדעתי דווקא הארכת התפיסה תהווה תיקון טעות בטעות, שכן יהא בכך כדי לתת חסות שיפוטית לתפיסה שבוצעה שלא כדין וללא הצדקה.

22. נזכיר שוב, על פי ההלכה הפסוקה, גם במקום בו נתפס רכב כדין במסגרת חקירה פלילית, קיימת עדיפות לשחרורו, ככל שקיימת חלופת תפיסה הולמת, וזאת בשל חשיבותה של זכות הקניין (עניין **לרגו הנ"ל**; בש"פ 6469/09 **זיאדנה נ' מד"י** (3.12.09); בש"פ 5550/08 **שמעון נ' מד"י** (8.7.08); בש"פ 6259/10 **מגידש נ' מד"י** (21.9.10); בש"פ 6159/01 **אבו עמר נ' מד"י** (8.10.01); בש"פ 3120/06 **מד"י נ' פרץ** (9.8.06); ע"ח (מרכז) 33157-10-17 **משטרת ראש העין נ' שאקר** (9.11.17)). כלל זה צריך לחול בענייננו, שבו בוצע מיגון הירי כחוק, מדין קל וחומר.

23. סקירת הפסיקה בהקשר הספציפי של תפיסת כלי רכב ממוגני ירי מעלה כי המקרה שלפנינו הוא יחיד ומיוחד בכך שהרכב נתפס למרות שהמיגון בוצע כחוק, בעוד שבכל יתר המקרים שנדונו, בוצע המיגון באופן בלתי חוקי. והנה, גם במקרים הללו, וגם כשצפוי היה כי יוגש כתב אישום נגד הבעלים בגין ביצוע המיגון ללא היתר, בדרך כלל הורה בית המשפט על החזרת הרכב, בכפוף לתנאים ומגבלות. כך, לעתים ניתן צו איסור שימוש, או צו להסרת המיגון, או איסור דיספוזיציה, וכו' (למשל: בש"פ 3413/23 וולדינג בע"מ נ' מד"י (8.5.23); ה"ת 59186-08-22 **גון נ' משטרת נתניה** (20.10.22); ה"ת 51834-01-23 **גון נ' משטרת נתניה** (21.2.23); ה"ת 14108-09-24 **זועבי נ'**

מד"י (5.1.25); ה"ת 25250-01-24 חסין נ' ימ"ר את"ן (10.6.24); ב"ש 1534/07 דהן נ' משטרת ישראל (21.5.07); ה"ת 35414-11-24 אבו מוך נ' ימ"ר (10.12.24); ה"ת 56457-04-25 סלאמה נ' ימ"ר את"ן חוף (18.5.25). החלטות אלה תומכות אף הן במסקנה לפיה יש להורות על החזרת הרכב, מדין קל וחומר.

סיכום

24. עסקינן במקרה חריג ביותר, שבו נתפס רכב בשל היותו ממוגן ירי, למרות העובדה (הנדירה כשלעצמה) שבעליו מחזיקים בכל הרישיונות וההיתרים הנדרשים לשם החזקתו ולשם השימוש בו. קבעתי כי התנהלות המשיבה בתפיסת הרכב בנסיבות הללו, מעלה קושי רב.
25. לא מצאתי כי קם חשד סביר לביצוע עבירות בזיקה לרכב, אשר יש בהן כדי להצדיק את התפיסה שבוצעה. הגם שהוצג חשד ראשוני כלשהו, אין המדובר בעבירות היוצרות מסוכנות כפי שניסתה המשיבה לטעון, ובכל מקרה, לא קודמה החקירה בעניין החשדות הללו.
26. נוכח אלה, ובהתאם לכללים שנקבעו בפסיקה, לא היתה עילה לתפיסת הרכב, ואין עילה מוצדקת להותירו כתפוס.
27. לצד זה, משהוצג לפניי מכתב משרד התחבורה מיום 10.8.25 אשר לפיו יש בכוונת ראש מינהל התנועה לבטל את היתר המיגון ולהתלות את הרישיון, ובשעה שתוקף הרישיון עומד לפוג בעוד יומיים, לא ניתן להורות על החזרת הרכב ללא כל תנאי. זאת, מאחר שיהא בכך כדי לסכל את ההליך המנהלי ולהתערב בשיקול הדעת הנתון לרשות.
28. אני מוצאת כי האיזון הנכון בין זכות הקניין של המבקשת ובין ההחלטה המנהלית בהליך השימוע, יושג על ידי החזרת הרכב, תוך קביעת חלופת תפיסה שתתיישב עם ההחלטה. בעת קביעת תנאי החלופה, אתחשב כמובן בחוקיות מיגון הרכב, ובהתנהלות הבעייתית של המשיבה. לאור אלה, לא תוטל ערובה כספית במזמן.
29. לאחר כל זאת, אני מורה כי הרכב יוחזר למבקשת לאחר מילוי התנאים הבאים:

א. תיחתם במזכירות ערבות של מיופה כוח מטעם המבקשת בסך 50,000 ₪.

ב. תימסר לבית המשפט הכתובת בה יחנה הרכב.

ג. ניתן בזה צו איסור שימוש ברכב. ככל שישנן שיטות ללא ביטול ההיתר ו/או התליית הרישיון, יבוטל צו זה.

ד. נאסר על כל דיספוזיציה ברכב, פרט לקונה בעל היתר למיגון רכב, ובאישור ראש מינהל התנועה במשרד התחבורה.

המזכירות תשלח את ההחלטה לב"כ הצדדים.

תיק החקירה יונח במזכירות בית המשפט ברמלה, ויוחזר למשיבה ביום 18.8.25.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, י"ט אב תשפ"ה, 13 אוגוסט 2025,
בהעדר הצדדים.